

umiddelbart tilsvare de krav, der må stilles til moderne 1. klasses kamptropper.

Kampgrupperne indgår i de regioner, inden for hvis område de er garnisonerede, og hvor deres mandskab er hjemmehørende. En del af regionerne råder kun over en enkelt kampgruppe (brigade), medens der under et antal af de største regioner vil blive henlagt flere kampgrupper, der i givet fald kan samles i en større kamphenhed (division).

Foruden de felttropper, som indgår under regionerne (kampgrupperne), påregnes en del specielle formationer (panserformationer, panserværnsbatailloner, opklaringsformationer, artilleri m. m.) henlagt under landsdelskommandoerne.

Ud over de foran omhandlede felttropper er det tanken at opstille et lokalforsvar bestående af et antal lokalforsvarsbatailloner, selvstændige lokalforsvarskompagnier, feltartilleri samt tungt og let luftværnsartilleri.

Medens felttropperne er organiseret til anvendelse overalt inden for vedkommende landsdel, er lokalforsvaret knyttet til nærmere angivne objekter f. eks. byer, havne, færdselsårer, flyvepladser m. m., og dets bevæbning, udrustning, kommandoforhold m. v. vil være afpasset efter disse relativt

stedbundne og overvejende defensive opgaver. Lokalforsvaret indtager således i visse henseender en mellemstilling mellem de fuldt mobile og alsidigt bevæbnede felttropper og de til den enkelte egn knyttede hjemmeværnsstyrker, idet lokalforsvarsenhederne dog organisatorisk og uddannelsesmæssigt har størst lighed med felttropperne.

Såvel under regionerne som direkte under landsdelskommandoerne forudsættes der opstillet reserveanstalter og trainformationer (feltambulancer, værkstedsformationer, forplejningsformationer, ammunitions-kolonner m. m.).

Af det ved hæren uddannede mandskab til de ovenfor nævnte troppeafdelinger forudsættes de yngste årgange tildelt felttropperne, medens lokalforsvaret, herunder en del af det stationære luftforsvar, påregnes sammensat af mandskab inden for den ældre del af de årgange, der endnu ikke er overført til hjemmeværnet. Visse hjemmeværnsstyrker påregnes dog også anvendt inden for lokalforsvaret.

Mandskabet til reserveanstalter og trainformationer udtages fortrinsvis blandt de dertil særligt uddannede forsyningstropper, i fornødent omfang suppleret med mandskab udtaget inden for de ældre årgange.

ad II. Søværnet.

Det er tanken, at flåden i fremtiden sammensættes af lettere enheder omfattende kystjagere, eskortefartøjer, u-både, patrouillefartøjer, motortorpedobåde, minelæggere og minestrygere samt forskelligt hjælpemateriel som værksted- og depotskibe o. l.; hertil kommer skibe til særlige formål som inspektionsskibe, opmålingsskibe o. l. samt skib til kongens brug.

Efter de foreliggende planer er det hensigten at udbygge flåden dels ved rekonstruktion og modernisering af de eksisterende enheder og dels ved nyhvervelser.

Genopbygningen af søværnet vil komme til at foregå i takt med forøgelsen af søværnets befalingsmandsstyrke.

I den første del af opbygningsperioden har man sat sig som mål at forøge flåden med indtil ca. 10 enheder inden for skibstyperne kystjagere, u-både og motortorpedobåde. Spørgsmålet om den yderligere udbygning og sammensætning af flåden må finde sin løsning, når der foreligger bedre overblik over mulighederne for en yderligere udbygning samt vedrørende de opgaver, som det danske søværn skal løse i forbindelse med det sømilitære samarbejde inden for Atlantpagten.

I forbindelse med selve flådens genopbygning er der ligeledes planlagt en udbedring og udvidelse af kystbefæstningen.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 19.

Specialtjenesteinspektørerne er følgende:
 chefen for skibs- og maskininspektionen,
 chefen for søartilleriet,
 chefen for søminevæsenet,
 chefen for søværnets televæsen og
 chefen for søværnets navigationsvæsen,

der hver inden for sit område varetager tilsvarende inspektionsvirksomhed, som de i bemærkningerne til § 31 omhandlede specialtjenesteinspektører ved flyvevåbnet. Det forudsættes, at overordnet personel fra korpserne indgår i søværnskommandoen.

Til § 20.

Under kystflådens kommando henlægges normalt de egentlige krigsfartøjer; det vil dog i flere tilfælde være hensigtsmæssigt, at visse enheder efter søværnskommandoen bestemmelse henlægges enten direkte under denne eller under en marinekommando.